

Mèxic, P.R. 28 de desembre del 1954

Estimats pares i Joan: acabo de rebre la carta del pare del dia 24 i ahir vaig rebre la del Joan. Tot queda, doncs, explicat i aclarit a plena satisfacció. Ja contestaré al Joan, però per endavant li aprovo la resolució presa i, en vista de les raons que m'exposa, la trobo molt encertada.

Em faré o faré fer un retrat satisfactori per a futures necessitats relacionades amb el premi i amb el llibre. Sentiria, realment, que "El desert" no figurés en el conjunt de contes, però si això ha de significar una dilació que retardi la sortida del llibre, més enllà de l'oportuna "Fira", ~~donant-li~~, potser valdria més deixar-lo fora. Ja ho resoldran vostè i en Triadú com millor els sembli. Jo tenia entès que, en un cas semblant, el jurat enviava una còpia del veredicta als autors premiats, però no he rebut res; ni tan sols carta d'en Triadú.

Estic d'acord, pare, en escriure a n'en Cruzet a la Víctor Català. Si vostè em proporciona les adreces, ho faré de seguida. Em sembla una cosa molt oportuna i convenient.

Pel que fa a les 5.000 pessetes del premi, si a vostè li sembla bé, havia pensat el següent: destinar 2.500 pessetes al Joan, perquè li comprin un bon obsequi de part meva, que constitueixi -en el possible- un record perdurable. I les altres 2.500 pessetes, que en Vidal les converteixi en pesos mexicans, per ~~lliurar-me~~ lliurar-me'ls i que els pugui destinar a fer un present als meus fills de Mèxic. Li sembla bé, pare?

Potser, en comptes d'un obsequi, destinaria els diners a proporcionar-los una estada a Cuernavaca durant les vacances de Setmana Santa, ja que aquest any s'hauran quedat sense l'"estiuicig" del gener, degut a la malaltia del pare de la Rosa.

Deixo un espai perquè la Rosa els pugui escriure algunes ratlles. Rebin una bona abraçada, amb tots els bons desitjos per a l'any que comença, del seu

Pere

Estimats pares: no cal que el hi digui l'enorme alegria i satisfacció que ~~em~~ sentirem al saber que el Pere havia guanyat el "Victor Català". Això ens ha ajudat a passar el Nadal encara més feliços. Desitjo que a hores d'ara ja la mare tingui la marxa lletta. No sabem res del Vidal, suposem que no deu haver arribat la cigonya encara. A veure si per fi el hi porta la tan desitjada nena. Mare si ha pogut acabar les coses que feia per les nenes en farà una gran il·lustració que ho doni al Vidal. No es pot imaginar amb la impaciència que ho esperem. Tot els millors desitjos per l'any 1955 i que aquest hi pot emen ens porti la felicitat de veure-nos units.